DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSOW

WARSZAWA, 25 czerwca 1960 — Nr 8 — Poz. 17 - 20

T R E Ś Ć:

17

ZARZĄDZENIE Nr 121/60 MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 czerwca 1960 r.

w sprawie przeszacowania zapasów artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, przeliczenia normatywów i pasywów stałych oraz rozliczenia wyników przeszacowania w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej.

W związku z uchwałą Nr 497 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zmiany cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych oraz taryf przewozowych, zwaną dalej uchwałą, zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przeszacowanie zapasów

§ 1.

Przepisy zarządzenia dotyczą przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych oraz przedsiębiorstw organizacji społecznych w rozumieniu uchwały Nr 158/60 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji finansowej i zasad systemu finansowego dla organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

§ 2.

1. Obowiązek przeszacowania dotyczy następujących grup zapasów objętych zmianą cen, wprowadzoną uchwałą:
1) materiałów podstawowych, materiałów pomocniczych, paliwa, części zapasowych maszyn i urządzeń, opakowań i przedmiotów nietrwałych na składzie,
2) produkcji w toku w części dotyczącej wsadu materiałowego,
3) półfabrykatów i wyrobów gotowych, jeżeli do ich wytworzenia zostały zużyte materiały objęte zmianą cen,
4) materiałów inwestycyjnych,
5) towarów w przedsiębiorstwach handlowych

według stanu tych zapasów na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie nowych cen.

2. Stan zapasów objętych obowiązkiem przeszacowania powinien wynikać z ksiąg rachunkowych, a ponadto powinien być uzasadniony inwentaryzacją przeprowadzoną w terminach i trybie ustalonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 102, poz. 546).

3. Wyniki przeszacowania zapasów (§§ 5, 6, 7, 8, 9, 11) należy wprowadzić do ksiąg rachunkowych pod datą 1 lipca 1960 r.

4. Obowiązkowi przeszacowania nie podlegają zapasy zbędne z jednorazowej akcji, przeprowadzonej w wykonaniu uchwały Nr 151 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie zapobiegania tworzeniu się oraz upłynniania zbędnych zapasów w przedsiębiorstwach produkcyjnych i w przedsiębiorstwach obrotu materiałami zaopatrzeniowymi (Monitor Polski Nr 52, poz. 249), przedmioty nietrwałe w użytkowaniu, koszty przyszłych okresów, koszty zakupu materiałów i towarów, maszyny i urządzenia zakupione ze środków na inwestycje, materiały w przedsiębiorstwach handlowych oraz inwestycje i remonty kapitalne rozpoczęte.

§ 3.

Objęte zmianą cen zapasy materiałów (§ 2 ust. 1 pkt 1 i 4) wycenia się:
1) w cenach zakupu obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., po których materiały zostały nabyte oraz
2) w cenach zakupu obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r.

§ 4.

Jeżeli ewidencję zapasów materiałów prowadzi się w cenach innych niż ceny zakupu, wówczas celem ustalenia wartości tych zapasów w cenach zakupu obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r. należy łączną wartość tych zapasów w cenach ewidencyjnych powiększyć lub pomniejszyć o przypadające na dane zapasy różnice (odchylenia) pomiędzy ceną ewidencyjną a ich ceną zakupu.

§ 5.

1. Wynikiem przeszacowania zapasów materiałów jest różnica pomiędzy wartością zapasów obliczoną według cen określonych w § 3 pkt 2, a wartością tychże zapasów obliczoną według cen określonych w § 3 pkt 1 z zachowaniem przepisów § 4.

2. Wynikiem przeszacowania zapasów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 jest różnica pomiędzy wartością tych zapasów po przeszacowaniu a ich wartością przed przeszacowaniem. Przeszacowania tych zapasów dokonuje się według zasad określonych w trybie § 13 ust. 2.

§ 6.

1. Objęte zmianą cen dostawy materiałowe zafakturowane przez dostawców po cenach obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., a znajdujące się w drodze w dniu 1 lipca 1960 r., podlegają przeszacowaniu przez odbiorcę pod datą otrzymania dostawy. Podstawę przeszacowania tych dostaw stanowią dowody ich przyjęcia. W dowodach tych należy podać:

1) wartość przyjętych materiałów w cenach zakupu podanych w fakturze dostawcy,
2) wartość przyjętych materiałów w cenach zakupu obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r.,
3) wyniki przeszacowania.

2. Dostawy materiałów nie przyjęte przez odbiorcę i zwrócone dostawcy przeszacowuje dostawca zgodnie z zasadami podanymi w ust. 1 pod datą przyjęcia ich do magazynu.

3. Zapasy materiałów, które znajdują się w dniu 30 czerwca 1960 r. w posiadaniu odbiorcy i zostały przez niego przyjęte, a których dostawca nie zafakturował (dostawy niefakturowane), przeszacowuje odbiorca; w przypadkach takich dostawca wystawia fakturę po cenach obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r.

§ 7.

1. Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar konta „Fundusz statutowy" — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa państwowe, na dobro lub w ciężar konta „Fundusz zasobowy" — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa spółdzielcze, względnie na dobro lub w ciężar konta przeznaczonego do ewidencji funduszów własnych — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa prowadzone przez organizacje społeczne oraz odpowiednio:
1) w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji odchyleń od ceny ewidencyjnej materiałów — w przypadku, gdy materiały ewidencjonuje się w cenach innych niż ceny zakupu,
2) w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji materiałów — w przypadku, gdy materiały ewidencjonuje się w cenach zakupu.

2. W związku ze zmianą cen należy skorygować dotychczasowe ceny ewidencyjne materiałów. Różnice wynikające ze zmiany cen ewidencyjnych materiałów podlegają księgowaniu odpowiednio na dobro lub w ciężar właściwego konta materiałów oraz w ciężar lub na dobro konta przeznaczonego do ewidencji odchyleń od ceny ewidencyjnej materiałów.

3. Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar konta „Fundusz statutowy" — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa państwowe, na dobro lub w ciężar konta „Fundusz zasobowy" — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa spółdzielcze, na dobro lub w ciężar konta przeznaczonego do ewidencji funduszów własnych — jeśli chodzi o przedsiębiorstwa prowadzone przez organizacje społeczne oraz odpowiednio w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji produkcji w toku, półfabrykatów i wyrobów gotowych.

§ 8.

Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 4 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar właściwych kont finansowania inwestycji (kont funduszów na inwestycje) oraz odpowiednio w ciężar lub na dobro konta przeznaczonego do ewidencji materiałów na inwestycje.

§ 9.

1. Objęte zwianą cen zapasy towarów w przedsiębiorstwach handlowych, ewidencjonowane w cenach zakupu, wycenia się:
1) w cenach zakupu obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., po których towary zostały nabyte oraz
2) w cenach zakupu obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r.

2. Wynikiem przeszacowania zapasów towarów jest różnica pomiędzy wartością zapasów obliczoną według cen określonych w ust. 1 pkt 2, a wartością tychże zapasów obliczoną według cen określonych w ust. 1 pkt 1.

§ 10.

1. W przedsiębiorstwach handlowych ewidencjonujących towary w cenach innych niż ceny zakupu (np. w cenach hurtowych lub detalicznych) i rejestrujących odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi, a cenami zakupu towarów, zapasy towarów objęte zmianą cen wycenia się:
1) w cenach ewidencyjnych stosowanych przed dniem 1 lipca 1960 r. oraz
2) w cenach ewidencyjnych, które będą stosowane od dnia 1 lipca 1960 r.

2. Dla ustalenia wyników przeszacowania należy ponadto obliczyć:
1) odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi, a cenami zakupu przypadające na towary objęte zmianą cen przed wprowadzeniem zmiany cen,
2) odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi, a cenami zakupu przypadające na towary objęte zmianą cen po wprowadzeniu zmiany cen.

§ 11.

Wynikiem przeszacowania w przypadku określonym w § 10 jest różnica pomiędzy wartością towarów obliczoną w cenach ewidencyjnych, które będą stosowane od dnia 1 lipca 1960 r., a wartością tych towarów obliczoną w cenach ewidencyjnych, stosowanych przed dniem 1 lipca 1960 r., skorygowana o wynik przeszacowania odchyleń od cen ewidencyjnych (tj. o różnicę pomiędzy odchyleniami określonymi w § 10 ust. 2 pkt 2, a odchyleniami określonymi w § 10 ust. 2 pkt 1).

§ 12.

Przy wycenie, ustalaniu i księgowaniu wyników przeszacowania towarów w przedsiębiorstwach handlowych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6 i 7.

§ 13.

1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w uzasadnionych przypadkach rozszerzyć obowiązek przeszacowania na inne grupy zapasów, niż wymienione w § 2 ust. 1, jak również zwolnić w porozumieniu z Ministrem Finansów z obowiązku przeszacowania inne grupy zapasów, niż wymienione w § 2 ust. 4.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określą także dla podległych i nadzorowanych przedsiębiorstw branżowe zasady przeszacowania produkcji w toku oraz półfabrykatów i wyrobów gotowych.

Rozdział II.

Przeliczenie normatywów i pasywów stałych

§ 14.

1. Obowiązkiem przeliczenia objęte są także normatywy i pasywa stale ustalone na dzień 30 czerwca i 31 grudnia 1960 r. w zatwierdzonych planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw dokonujących przeszacowania zapasów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 — 3 i 5.

2. Banki finansujące eksploatację kontrolują zgodność przeliczenia normatywów i pasywów stałych z zasadami ustalonymi w §§ 15 i 16.

§ 15.

Wartość normatywów poszczególnych grup zapasów przelicza się wskaźnikiem wynikającym z przeliczenia wartości zapasów danej grupy z uwzględnieniem przepisu § 2 ust. 4.

Wartość normatywu towarów w hurtowniach, biurach zbytu i składnicach przelicza się wskaźnikiem wyrażającym wzrost obrotów z tytułu zmiany cen.

§ 16.

Z pasywów stałych podlegają przeliczeniu jedynie nieprzeterminowane zobowiązania fakturowe oraz zobowiązania z ty-

tułu dostaw niefakturowanych. Wartość tych zobowiązań przelicza się wskaźnikiem przeliczenia normatywu materiałów względnie towarów.

§ 17.

Wynikiem przeliczenia wartości normatywów i pasywów stałych jest różnica między tymi wielkościami, obliczonymi zgodnie z przepisami §§ 15 i 16, a ich wartościami wynikającymi z zatwierdzonych planów techniczno-ekonomicznych na 1960 r.

Rozdział III.

Rozliczenie wyników przeszacowania

§ 18.

1. Wyniki przeszacowania zapasów (§ 5, § 9 ust. 2 i § 11), powiększone o wynik przeliczenia wartości pasywów stałych (§ 16) i pomniejszone o wynik przeliczenia wartości normatywów (§ 17) stanowią nadwyżkę lub niedobór własnych środków obrotowych przedsiębiorstwa na dzień 1 lipca 1960 r. z tytułu zmiany cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych.

2. Przy obliczaniu nadwyżki lub niedoboru własnych środków obrotowych (ust. 1) w jednostkach, w których wprowadzono częściowe pokrycie normatywu funduszami własnymi i pasywami stałymi, należy wynik przeliczenia wartości normatywu uwzględnić jedynie w takim procencie, w jakim normatyw podlega pokryciu funduszami własnymi i pasywami stałymi przedsiębiorstwa.

§ 19.

1. Przedsiębiorstwa państwowe rozliczające się z budżetem centralnym dokonają w terminie do dnia 25 sierpnia 1960 r. obliczenia nadwyżek i niedoborów, o których mowa w § 18, na wzorze stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia i przedłożą je swoim jednostkom nadrzędnym oraz właściwym oddziałom banków finansujących eksploatację.

2. Przedsiębiorstwa określone w ust. 1 odprowadzą w terminie do dnia 25 sierpnia 1960 r. nadwyżki własnych środków obrotowych na specjalne rachunki zjednoczeń (jednostek równorzędnych), otwarte w bankach finansujących działalność administracyjną zjednoczenia (jednostki równorzędnej). Ze środków zgromadzonych na tych rachunkach zjednoczenia (jednostki równorzędne) mogą pokryć ewentualne niedobory własnych środków obrotowych innych przedsiębiorstw, powstałe w wyniku przeliczenia zapasów, normatywów i pasywów stałych. Jeśli środki zjednoczenia są niewystarczające, właściwe ministerstwo (urząd centralny) może pokryć niedobór zjednoczenia ze środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 3.

3. Pozostałość środków na specjalnych rachunkach zjednoczeń oraz jednostek równorzędnych (ust. 2) podlega odprowadzeniu w terminie do dnia 30 września 1960 r. na specjalne rachunki ministerstw (urzędów centralnych). Nadwyżki na specjalnych rachunkach ministerstw (urzędów centralnych) podlegają odprowadzeniu w terminie do dnia 15 października 1960 r. na dochód budżetu w rozdz. 7a, w paragrafie odpowiadającym numeracji części budżetowej bez oznaczenia pozycji.

4. Przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrom (kierownikom urzędów centralnych) odprowadzają nadwyżki w terminie podanym w ust. 2 na rachunki specjalne ministerstw (urzędów centralnych) oraz otrzymują z tych rachunków środki na pokrycie niedoborów.

§ 20.

1. Przedsiębiorstwa państwowe rozliczające się z budżetami terenowymi dokonają w terminie do dnia 25 sierpnia 1960 r. rozliczenia nadwyżek i niedoobrów, o których mowa w § 18, na wzorze stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia i prześlą je właściwym wydziałom finansowym oraz właściwym oddziałom banków finansujących eksploatację.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 przekażą w terminie do dnia 25 sierpnia 1960 r. nadwyżki środków obrotowych z tytułu przeliczenia zapasów na dochód właściwego budżetu.

3. Dochody budżetów terenowych z tytułu nadwyżek środków obrotowych (ust. 2) powinny być przeznaczone na sfinansowanie przedsiębiorstwom niedoboru własnych środków obrotowych, powstałych w wyniku przeliczenia zapasów, normatywów i pasywów stałych oraz na spłatę kredytu bankowego, o którym mowa w § 23.

§ 21.

Odprowadzenie nadwyżek środków obrotowych, jak również otrzymanie środków na pokrycie niedoborów własnych środków obrotowych (§§ 19 i 20) księgują przedsiębiorstwa państwowe odpowiednio jako zmniejszenie lub zwiększenie funduszu statutowego.

§ 22.

1. Różnice powstałe w wyniku przeliczenia wartości zapasów w przedsiębiorstwach spółdzielczych zwiększają lub zmniejszają ich fundusze zasobowe.

2. Różnice, o których mowa w ust. 1, w przedsiębiorstwach prowadzonych przez organizacje społeczne zwiększają lub zmniejszają fundusze własne tych przedsiębiorstw.

§ 23.

Wzrost w II półroczu 1960 r. normatywów przeliczonych, pomniejszony o planowany wzrost normatywów przed ich przeliczeniem może być w uzasadnionych przypadkach sfinansowany w przedsiębiorstwach państwowych bezprocentowym kredytem bankowym. Odrębne przepisy określą terminy i tryb spłaty tego kredytu przez przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym. Przedsiębiorstwa terenowe spłacą kredyt najpóźniej do dnia 15 grudnia 1960 r. ze środków otrzymanych z właściwego budżetu.

§ 24.

W zakresie rozliczenia skutków finansowych zmian cen na dzień 1 lipca 1960 r. nie mają zastosowania przepisy zarządzenia Nr 72/60 Ministra Finansów z dnia 8 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu rozliczania z budżetem centralnym przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa handlowe wyników zmian cen towarów, dokonanych w 1959 i 1960 r.

Rozdział IV.

Przepisy końcowe

§ 25.

W § 13 ust. 7 instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 96/60 Ministra Finansów z dnia 20 IV 1960 r. w sprawie opracowania wniosków o wprowadzenie zmian w budżecie centralnym oraz planach finansowych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej w związku ze zmianą cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf przewozowych, skreśla się zdanie trzecie.

§ 26.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1960 r.

w/z MINISTER FINANSÓW
J. Kole

Przedsiębiorstwo ....

Jednostka nadrzędna ....

Ustalenie nadwyżki (niedoboru) środków obrotowych na 1. 7. 1960 r. z tytułu przeliczenia zapasów i normatywów

Załącznik do Zarządzenia Nr 121/60 Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1960 r.

Lp.	Wyszczególnienie	Na dzień 1. I. 1960 r.	Na dzień 30. 6. 1960 r. (przed przeliczeniem)	Na dzień 1. 7. 1960 r. (po przeliczeniu)	Różnice + — (5 — 4)	Przeciętny wskaźnik wzrostu	Stan przewidywany (planowany) na dzień 31. 12. 1960 r.	
							przed przeliczeniem	po przeliczeniu
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Stan środków normowanych ogółem							
	w tym: podlegających przecenie: materiałów							
	produkcji w toku							
	półfabrykatów							
	wyrobów gotowych							
	towarów							
2	Normatyw ogółem							
	w tym: podlegające przecenie: materiały							
	produkcja w toku							
	półfabrykaty							
	wyroby gotowe							
	towary							
3	Pokrycie normatywu funduszami własnymi i pasywami stałymi (1b + 2b)					×	×	×
	w tym: 1/ towarów a/ %				×	×	×	×
	b/ kwota					×	×	×
	2/ pozostałych normatywów a/ %				×	×	×	×
	b/ kwota					×	×	×
4	Planowe pasywa stałe — ogółem							
	w tym: zobowiązania fakturowe i dostawy niefakturowane							
5	Suma nadwyżki lub niedoboru /poz. 1 — poz. 3 + poz. 4/na 1. VII. 1960 r.	×	×	×		×	×	×
6	Dane uzupełniające: materjały inwestycyjne							

...., dnia .... 1960 r.

....
Główny Księgowy

....
Dyrektor

18

ZARZĄDZENIE Nr 122/60 MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 czerwca 1960 r.

w sprawie rozliczania z budżetem dodatkowej amortyzacji w przedsiębiortwach państwowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 i z r. 1959 Nr 11, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ministerstwa i urzędy centralne przy rozdziale zadań przeliczonego planu na podległe i nadzorowane przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym i budżetami terenowymi ustalą i prześlą wskaźniki dodatkowej amortyzacji w kwotach globalnych w ramach wskaźników otrzymanych od Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwa Finansów, dla poszczególnych zjednoczeń w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym oraz dla prezydiów wojewódzkich rad narodowych w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się budżetami terenowymi.

Podział dodatkowej amortyzacji na poszczególne zjednoczenia i prezydia wojewódzkich rad narodowych ministerstwa i urzędy centralne przesyłają Ministerstwu Finansów.

2. Prezydia wojewódzkich rad narodowych dokonują dalszego podziału dodatkowej amortyzacji stosownie do powiązania przedsiębiorstw z poszczególnymi budżetami terenowymi.

3. Dodatkowa amortyzacja stanowi różnicę pomiędzy amortyzacją planowaną według zasad dotychczasowych a amortyzacją uwzględnioną w nowych cenach, obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r.

§ 2.

1. Zjednoczenia oraz prezydia rad narodowych ustalą i prześlą w granicach ustalonej kwoty globalnej, dodatkową amortyzację dla poszczególnych podległych przedsiębiorstw w kwotach obliczonych zgodnie z postanowieniami ust. 2. Rozdzielnik dodatkowej amortyzacji zjednoczenia i prezydia wojewódzkich rad narodowych przesyłają właściwym dla przedsiębiorstwa wydziałom finansowym (§ 3 ust. 4) oraz Ministerstwu Finansów.

2. Przy ustalaniu kwot, o których mowa w ust. 1, należy brać pod uwagę wartość amortyzacji wkalkulowanej w nowe ceny zbytu i fabryczne.

§ 3.

1. Przedsiębiorstwa powiązane z budżetem centralnym obowiązane są odprowadzić dodatkową amortyzację do właściwego wydziału finansowego na dochód budżetu centralnego — dział 1 — dochody z gospodarki uspołecznionej, rozdział 18 — dodatkowa amortyzacja, zaś przedsiębiorstwa powiązane z budżetami terenowymi na dochód właściwego budżetu terenowego, z którym się rozlicza, dział 1 — właściwy rozdział — § 4a — dodatkowa amortyzacja.

2. Dodatkowa amortyzacja podlega wpłacie w wysokości ustalonej planem (§ 1 i § 2) i jest przelewana w równych ratach w ostatnim dniu każdej dekady.

3. Przy przelewaniu dodatkowej amortyzacji należy przesłać rozliczenie według załączonego wzoru jednostkom wymienionym w tym wzorze.

4. Właściwym wydziałem finansowym, o którym mowa w ust. 1, jest wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) bądź równorzędny organ administracji finansowej prezydium dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa, na którego terenie znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

5. Właściwe wydziały finansowe sprawdzają prawidłowość rozliczeń i w razie stwierdzenia nieprawidłowości obowiązane są sprostować rozliczenia.

§ 4.

1. Przedsiębiorstwa prowadzące księgowość w oparciu o typowy Plan Kont dla przedsiębiorstw księgują dodatkową amortyzację następująco:

1) przy naliczaniu:
Winien konto 800 — „Straty i zyski"
Ma konto 269 — „Pozostałe rozrachunki",

2) Przy przekazaniu:
Winien konto 269 — „Pozostałe rozrachunki"
Ma konto 110 — „Rachunek rozliczeniowy".

2. Przedsiębiorstwa pozostałe księgują dodatkową amortyzację według zasad podanych w ust. 1 z zastosowaniem właściwych dla nich kont.

§ 5.

W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem stosuje się odpowiednie przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25).

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z tym, że przedsiębiorstwa odprowadzą po raz pierwszy przypadającą od nich dodatkową amortyzację, poczynając od miesiąca lipca 1960 r.

w/z MINISTER FINANSÓW
J. Trendota

Załącznik do zarządzenia Nr 122/60 Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1960 r.

....
(nazwa i adres przedsiębiorstwa)

Przedsiębiorstwa sporządzają w 2 egz., z których jeden przesyłają wydziałowi finansowemu, zaś drugi pozostawiają u siebie.

ROZLICZENIE

.... zawiadamia, że w dniu .... 196..... r. przekazano na rachunek dochodów
(jednostka przelewająca)
budżetowych budżetu centralnego (dział 1, rozdział 18) Wydziału Finansowego Prezydium .... Rady Narodowej w .... do Oddziału Narodowego Banku Polskiego w .... na konto Nr.................................... kwotę zł .... tytułem dodatkowej amortyzacji za okres.....................
według poniższego rozliczenia:

Lp.	Wyszczególnienie		Uwagi
1	Ustalona dodatkowa amortyzacja	zł	
2	Należna dodatkowa amortyzacja (1/18 kwoty podanej w pkt. 1)	zł	
3	Uiszczono do dnia	zł	
4	Pozostaje do uiszczenia	zł	

Należne odsetki za zwłokę w kwocie zł ...., licząc .... dni po 0,05 % za każdy dzień zwłoki od sumy zł.................................... przelano na rachunek dochodów budżetowych (dział..........................., rozdział...........................) w dniu....................................

...., dnia.............................. 196..... r.

....
Główny księgowy

....
Dyrektor

19

ZARZĄDZENIE Nr 123/60

MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 czerwca 1960 r.

w sprawie prowizorycznego rozliczania zysków i strat oraz przejściowego finansowania kredytem bankowym planowanych strat i odpisów na fundusz rozwoju w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach i ministerstwach w III kwartale 1960 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 5), 8) i 11) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń i ministerstw, rozliczających się z budżetem centralnym oraz przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, rozliczające się z budżetem centralnym, które w nowym układzie cen i taryf, pozostają lub stają się rentowne (dotychczas deficytowe) względnie pozostają lub stają się deficytowe (dotychczas rentowne), obowiązane są dokonać obliczenia osiągniętych wyników za dany miesiąc według wzorów stanowiących załącznik Nr 1a, 1b i 1c do niniejszego zarządzenia, które to obliczenia stanowią

podstawę do dokonywania prowizorycznych rozliczeń zysków i strat w poszczególnych miesiącach III kwartału 1960 r.

2. Przedsiębiorstwa dokonują prowizorycznych rozliczeń, o których mowa w ust. 1, w trybie dotychczas obowiązującym z tym, że odpis obliczenia powinien być również przesłany właściwemu bankowi.

§ 3. 1. Ministerstwa, zjednoczenia oraz jednostki działające na prawach zjednoczeń, zarządy centralne i przedsiębiorstwa rozliczające się bezpośrednio z budżetem, zwane dalej jednostkami rozliczającymi, dokonują obliczenia na wzorach, o których mowa w § 2 ust. 1, w trybie dotychczas obowiązującym z tym, że odpis obliczenia przesyłają również właściwemu bankowi.

2. W przypadku, gdy w wyniku zbiorczego obliczenia wystąpi w jednostce rozliczającej brak środków na pokrycie kwot przypadających podległym przedsiębiorstwom, brakujące środki należy pokryć z funduszu rezerwowego w formie zwrotnej pożyczki, a w przypadku wyczerpania funduszu rezerwowego kredytem bankowym, o którym mowa w § 4.

§ 4. 1. Zjednoczenia i jednostki równorzędne (uważa się za nie również przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrowi), które w nowym układzie cen i taryf pozostają lub stają się deficytowe, mogą — do czasu uruchomienia dotacji przedmiotowych lub podmiotowych — korzystać, po wyczerpaniu funduszu rezerwowego z bezprocentowego kredytu bankowego na pokrycie planowanych w II półroczu 1960 r. strat i utworzenie funduszu rozwoju w planowanej dotychczas wysokości.

2. Podstawą udzielania kredytu bankowego na cele określone w ust. 1 jest wniosek z dołączonym obliczeniem wyników za III kwartał 1960 r., sporządzonym wg wzoru Nr 2 stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.
Kredyt może być udzielany w zasadzie w kwotach miesięcznych równych 1/3 wysokości planowanych na III kwartał 1960 r. dotacji przedmiotowych lub strat i odpisów na fundusz rozwoju.
Spłata kredytu następuje ze środków otrzymanych przez jednostkę, o której mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przeliczonego bilansu dochodów i wydatków z tym, że ostateczny termin spłaty kredytu przypada na dzień 15 października 1960 r.
Po dniu 15 października 1960 r. bank może ściągnąć niespłacony kredyt z bieżących wpływów na rachunku rozliczeń.

§ 5. Przedsiębiorstwa terenowe produkujące wyroby objęte systemem dotacji przedmiotowych, wypłacanych z budżetu centralnego, mogą do czasu zatwierdzenia zmian w budżecie korzystać z kredytu bankowego na zasadach określonych w § 4 z tym, że obliczenie i wniosek o kredyt bankowy dla przedsiębiorstwa powinien być zaopiniowany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTER FINANSÓW
J. Trendota

Wzór Nr 1a zysk zamiast straty.
Załącznik do zarządzenia Nr 123/60
Ministra Finansów z dnia 17.VI.1960 r.

....
(Jednostka rozliczająca)

OBLICZENIE

dla ustalenia prowizorycznych — zaliczek z tytułu wpłat z zysku — rozliczeń z tytułu poniesionych strat *) za m-c lipiec — sierpień — wrzesień 1960 r. *)

Lp.	Przedsiębiorstwo zjednoczenie*)	W/g planu rocznego przed zmianą cen: rentown. (+) deficyt (—)	na fundusz: rozwoju	na fundusz: rezerwowy	Wyniki wg sprawozdania finansowego za I półrocze 1960 r.: Osiągnięto zysk	Uiszczono wpłat z zysku	Poniesiona strata	Otrzymana dotacja: na straty	Otrzymana dotacja: na fundusze	Wyniki wg sprawozdania finansowego na 1. VIII. 60 r.: zysk	strata	Wyniki za m-c lipiec 1960 r.: zysk	strata	Przypada na VII, VIII, IX*) 1/12 funduszu rocznego: rozwoju	rezerwowego	Kwota po uwzględnieniu funduszów kol. 14: pozostaje zysku	straty i fundusze	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	A	— 100	60	—	—	—	40	40	30	140	—	180	—	5	—	175	**) —	
2	B	— 150	120	—	—	—	70	70	60	50	—	120	—	10	—	110	**) —	
3	C	— 300	180	—	—	—	120	120	90	20	—	140	—	15	—	125	**) —	
4	D	— 400	180	—	—	—	110	110	90	30	—	140	—	15	—	125	**) —	
	Zjednocz. III	— 950	540	270	—	—	340	340 fundusz rezerwowy	270 135	240	—	580	—	45	22,50	535	**) —	

....
(Główny księgowy)

....
(Dyrektor)

*) niepotrzebne skreślić
**) Kwota podlegająca odprowadzeniu do budżetu, względnie na rachunek jednostki rozliczającej.

U W A G A: Podane w poszczególnych rubrykach cyfry są zamieszczone tylko przykładowo.

Wzór 1b strata zamiast zysku. Załącznik do zarządzenia Nr 123/60 Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1960 r.

....
(Jednostka rozliczająca)

OBLICZENIE

dla ustalenia prowizorycznych — zaliczek z tytułu wpłat z zysku — rozliczeń z tytułu poniesionych strat*) za miesiąc lipiec — sierpień — wrzesień 1960 r.*)

Lp.	Przedsiębiorstwo zjednoczenie*)	Wg planu rocznego przed zmianą cen			Wyniki wg sprawozdania finansowego za I półrocze 1960 r.					Wyniki wg sprawozdania finansowego na 1.VIII.1960 r.		Wyniki za m-c lipiec 1960 r.		Przypada na VII VIII, IX *) 1/12 funduszu rocznego		Kwota po uwzględnieniu kol. 14		Uwagi
		rentown. (+) defic. (—)	na fundusz rozwoju	na fundusz rezerwowy	Osiągnięto zysk	Uiszczono wpłaty z zysku	Poniesiona strata	Otrzymana dotacja na straty	Otrzymana dotacja na fundusze	zysk	strata	zysk	strata	rozwoju	rezerwowego	pozostaje zysku	straty i fund.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	A	+ 500	240	120	300	100	—	—	—	200	—	—	100	20	—	—	120	
2	B	+ 300	120	60	200	100	—	—	—	150	—	—	50	10	—	—	60	
3	C	+ 400	180	90	300	160	—	—	—	250	—	—	50	15	—	—	65	
4	D	+ 200	90	30	150	80	—	—	—	100	—	—	50	7,50	—	—	57,50	
	Zjednocz. II	+1.400	630	300	950	440	—	—	—	700	—	—	250	52,50	25	—	302,50**)	

*) niepotrzebne skreślić
**) Brakującą kwotę pokrywa się z funduszu rezerwowego, a w przypadku braku kredytem bankowym.

U W A G A: podane w poszczególnych rubrykach cy ry są zamieszczone tylko przykładowo.

....
(Główny księgowy)

....
(Dyrektor)

Wzór 1c zyski i straty. Załącznik do zarządzenia Nr 123/60 Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1960r.

....
(Jednostka rozliczająca)

OBLICZENIE

dla ustalenia prowizorycznych — zaliczek z tytułu wpłat z zysku — rozliczeń z tytułu poniesionych strat*) za miesiąc lipiec — sierpień — wrzesień 1960 r.*)

Lp.	Przedsiębiorstwo zjednoczenie*)	Wg planu rocznego przed zmianą cen			Wyniki wg sprawozdania finansowego za I półrocze 1960 r.					Wyniki wg sprawozdania finansowego na 1. VIII. 60 r.		Wyniki za m-c lipiec 1960 r.		Przypada na VII, VIII, IX*) 1/12 funduszu rocznego		Kwota po uwzględnieniu kol. 14		Uwagi
		rentown. (+) defic. (—)	na fundusz rozwoju	na fundusz rezerwowy	Osiągnięto zysk	Uiszczono wpłat z zysku	Poniesiona strata	otrzymana dotacja na straty	otrzymana dotacja na fundusze	zysk	strata	zysk	strata	rozwoju	rezerwowego	pozostaje zysku	straty i fund.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	A	+ 300	120	60	170	70	—	—	—	130	—	—	40	10	—	—	50	
2	B	— 200	60	—	—	—	90	90	30	—	30	60	—	5	—	55**)	—	
3	C	+ 200	120	60	140	40	—	—	—	—	20	—	160	10	—	—	170	
4	D	— 100	60	—	—	—	40	40	30	60	—	100	—	5	—	95**)	—	
	Zjednocz. I	+ 200	360	200	310	110	130	130	60	+ 140		— 40		30	10	150	220	
	Fundusze		560		+ 180	—	—	—	—							— 70***)		
	Dotacja podmiotowa		360															

*) niepotrzebne skreśl:c
**) Kwota podlegająca odprowadzeniu do budżetu, względnie na rachunek jednostki rozliczającej.
***) Kwotę brakującą pokrywa się z funduszu rezerwowego a w przypadku braku kredytem bankowym.

U W A G A: podane w poszczególnych rubrykach cyfry są zamieszczone tylko przykładowo.

....
(Główny księgowy)

....
(Dyrektor)

....
Nazwa jednostki (rozliczającej-przedsiębiorstwa terenowego)

Wzór Nr 2

Załącznik do zarządzenia Nr 123/60 Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1960 roku.

OBLICZENIE WYNIKÓW ORAZ EWENTUALNE ZAPOTRZEBOWANIE NA KREDYT BANKOWY W III KWARTALE 1960 ROKU

L. p.	T r e ś ć	Plan na III kwartał 1960 r.	
		wg planu rocznego	z uwzględnieniem zmiany cen i taryf
1	2	3	4
	Dochody		
1	Sprzedaż		
2	Dochody z działalności pozaoperacyjnej		
3	Zyski nadzwyczajne		
4	Różnice budżetowe njemne		
5	Dotacje przedmiotowe		
6	Razem dochody		
	Wydatki		
7	Koszt własny sprzedaży		
8	Nakłady działalności pozaoperacyjnej		
9	Straty nadzwyczajne		
10	Podatek obrotowy (od operacji nietowarowych)		
11	Różnice budżetowe dodatnie		
12	Amortyzacja dodatkowa		
13	Inne		
14	Razem wydatki		
15	Zysk (6—14)		
15a	Wpłata z zysku (15—(17+18+19)		
16	Strata (14—6)		
17	Odpis na fundusz rozwoju		x
18	„ „ zakładowy		x
19	„ „ rezerwowy		x

....
(Podpisy)

20

ZARZĄDZENIE Nr 124/60

MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1960 r.

w sprawie poboru podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz zaliczkowego trybu regulowania podatku obrotowego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz § 21 ust. 1 uchwały Nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorstwa państwowe rozliczające się z budżetem centralnym uiszczają począwszy od dnia 1 lipca 1960 r. należny podatek obrotowy od obrotu osiągniętego ze sprzedaży produktów, objętych katalogami cen fabrycznych przewidzianymi w § 13 uchwały Nr 99/60 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 155) — w wysokości różnicy pomiędzy ceną zbytu produktów a ich ceną fabryczną, ustalonymi w katalogach cen fabrycznych — o ile dla tych produktów nie zostanie przewidziana inna forma opodatkowania bądź zwolnienie od podatku.

§ 2.

1. W przypadku stosowania, w oparciu o obowiązujące przepisy, wydane przez właściwe organy naczelne, opustów z ceny zbytu w związku z niższą gatunkowością produktu lub

doliczeń do ceny zbytu — stawkę podatku obrotowego określonego w formie różnicy cen obniża się lub podwyższa o taki procent, o jaki obniża się lub podwyższa cenę zbytu produktu w związku ze stosowaniem opustu lub doliczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku, gdy w obowiązujących katalogach nie ustalono cen fabrycznych dla poszczególnych gatunków (rozmiarów — odmian).
3. Nie uważa się za doliczanie do ceny zbytu w rozumieniu ust. 1 realizowania przy sprzedaży produktu marż handlowych.

§ 3.

1. W stosunku do produktów, dla których nie wydano katalogów cen fabrycznych bądź co do których w przepisach szczególnych nie określono rodzaju opodatkowania, przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, uiszczają od obrotów osiągniętych począwszy od dnia 1 lipca 1960 r. podatek obrotowy zaliczkowo.
2. Wysokość zaliczki ustala się przez zmniejszenie bądź zwiększenie kwoty odpowiadającej należnemu podatkowi obrotowemu, obliczonemu przez zastosowanie stawek obowiązujących w dniu 30 czerwca 1960 r. o procent ustalony przez Ministerstwo Finansów.
3. Zaliczki na podatek obrotowy uiszcza się w obowiązujących dane przedsiębiorstwo terminach płatności podatku obrotowego bądź w drodze potrącenia zaliczki przez Narodowy Bank Polski przy inkasie faktur — jeżeli dane przedsiębiorstwo uiszcza podatek obrotowy w tym trybie.
4. Przedsiębiorstwa wpłacające podatek obrotowy zaliczkowo obowiązane są sporządzać i przedkładać organowi finansowemu sprawozdania miesięczne, a w razie wpłacania zaliczek za okresy dekadowe również deklaracje dekadowe, według wzorów obowiązujących dla podatku obrotowego. Ilekroć w tych wzorach użyte zostało określenie „podatek obrotowy", należy je uzupełnić przez dodanie określenia: „Zaliczka na".
5. Do zaliczek stosuje się przepisy o odsetkach za zwłokę od zaległości podatkowych oraz o przymusowym ściąganiu zaległych należności podatkowych.
6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw państwowych rozliczających się z budżetem centralnym, które uiszczą podatek obrotowy według stawek określonych w § 21 ust. 1 pkt. 2—4 uchwały Nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) — do czasu ustalenia dla tych przedsiębiorstw nowych stawek podatkowych.
7. Po wydaniu katalogów cen fabrycznych oraz przepisów szczególnych określających rodzaj opodatkowania, a jeżeli chodzi o produkty, od których uiszcza się podatek obrotowy według stawek określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6 — po ustaleniu nowych stawek podatkowych, przedsiębiorstwa powinny dokonać obliczenia należnego podatku obrotowego za okres od 1 lipca 1960 r. do końca tego miesiąca, w którym zainstniały określone wyżej okoliczności, bądź w którym przedsiębiorstwa zostały poinformowane o ustaleniu nowych stawek podatku obrotowego. Obliczenia dokonuje się w sprawozdaniu o podatku obrotowym za tenże miesiąc. Niedobory wynikające z powyższego sprawozdania powinny być wpłacone w terminie przewidzianym do złożenia powyższego sprawozdania. Od kwot wpłaconych w tym terminie nie pobiera się odsetek za zwłokę. Ewentualne nadpłaty powinny być zwrócone w ciągu 10 dni od dnia doręczenia wydziałowi finansowemu sprawozdania bądź też za zgodą płatnika zaliczone na bieżące wpłaty.

§ 4.

1. Przepisy § 3 ust. 1, 3—5 i 7 stosuje się również do przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni, z wyjątkiem spółdzielni i zrzeszeń spółdzielni, o których mowa w § 1 ust. 1 zarządzenia Nr 121/57 Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 1957 r. w sprawie opodatkowania podatkiem obrotowym i podatkiem od operacji nietowarowych niektórych spółdzielni, w zakresie obrotu opodatkowanego w sposób określony w § 1 ust. 2 powołanego zarządzenia. Wysokość zaliczki dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni ustala się przez zmniejszenie bądź zwiększenie kwoty odpowiadającej należnemu podatkowi obrotowemu, obliczonemu przez zastosowanie stawek obowiązujących w dniu 30 czerwca 1960 r. — o procent ustalony przez właściwy miejscowo wydział finansowy szczebla powiatowego.
2. Wydział finansowy ustala procent opustu bądź narzutu (ust. 1) w takiej wysokości, aby po uiszczeniu zaliczki, zysk osiągnięty przy sprzedaży wytworzonych produktów nie przekraczał w przybliżeniu 5% kosztu własnego.
3. Wydział finansowy obowiązany jest skorygować ustalony procent opustu lub narzutu, jeżeli na podstawie miesięcznego sprawozdania finansowego okaże się, że zysk osiągnięty w okresie sprawozdawczym ze sprzedaży produkcji przekroczył 10% kosztu własnego bądź też nie osiągnął 2% tego kosztu.
Zmiany wysokości zaliczek dokonuje się od początku okresu objętego miesięcznym sprawozdaniem finansowym.

§ 5.

1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1960 r.
2. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe zawarte w zarządzeniach Ministra Finansów.

w/z MINISTER FINANSÓW
J. Trendota

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 9/1, dz. 5, rozdz. 19 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.
Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Druk. Skarbowa. W-wa. Zam. 629 VI 60 25.000 C-41